

KOSTŘÍČKY

Ve stěnách
zazděná
kuchyní
zajetá
do hrnců
nacpaná
masožravá

Do nocí
zarytá
klikatá
ostnatá
na ohních
sežehlá
popelavá

Zas je mi pozdě
a po zdi saze —
brouci-hemžíci
běhají ve mně

Tak je mi blaze
že trošku žiju ještě —
a trošku jsem zavátá —
pootevřené dveře
do myčky

Už dlouho si ze sebe tahám
už dlouho si ze sebe tahám
jenom samé kostříčky

INVALIDI

Slunce oknem zářně perlí
sny už do nás nelezou
Ty jsi mojí pevnou berlí
a já tvojí protézou

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Zraňující probuzení
v očích vrtá kosti láme
Sami sebou postižení
pod dekou se podpíráme

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Běhající pinožení
chromí chodí slepí vidí
Sami sebou postižení
všude lidi invalidi
všude lidi invalidi...

NĚCO Z APOKALYPSY

Z krásné ženy tělo z těla leze zespoď:
hlava rohy břicho nohy — samá příroda
Tečou sliny voda sliz a sraženina
černá dolů kape bílá vzhůru vzlíná

Z krásné ženy bílá záře leze seshora
voní v nozdrách vábí horkou tlamu netvora
Už se blíží zuby už se jazyk vlhce lísá
už se nese maso už je kostí plná mísá

Kdo se tady žíví dětmi
a kdo vzdychá když se setmí?
Žena která těžce rodí?
Draci co se v krvi brodí?

Šedá šedá šedá šedá —
bílá černou hledá hledá
Šedá šedá šedá

Tak sem lezou tělo z těla všechna zvířata
zadávená sežraná a zase znova počatá
tohle zoufalství snad nikdy neskoná...
Bílá záře bílé hvězdy — černá madona

KOSTŘÍČKY

Ve stěnách
zazděná
kuchyní
zajetá
do hrnců
nacpaná
masožravá

Do nocí
zarytá
klikatá
ostnatá
na ohních
sežehlá
popelavá

Zas je mi pozdě
a po zdi saze —
brouci-hemžíci
běhají ve mně

Tak je mi blaze
že trošku žiju ještě
a trošku jsem zavátá —
pootevřené dveře
do myčky

Už dlouho si ze sebe tahám
už dlouho si ze sebe tahám
jenom samé kostříčky

INVALIDI

Slunce oknem zářně perlí
sny už do nás nelezou
Ty jsi mojí pevnou berlí
a já tvojí protézou

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Zraňující probuzení
v očích vrtá kosti láme
Sami sebou postižení
pod dekou se podpíráme

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Běhající pinožení
chromí chodí slepí vidí
Sami sebou postižení
všude lidi invalidi
všude lidi invalidi...

NĚCO Z APOKALYPSY

Z krásné ženy tělo z těla leze zespoď:
hlava rohy břicho nohy — samá příroda
Tečou sliny voda sliz a sraženina
černá dolů kape bílá vzhůru vzlíná

Z krásné ženy bílá záře leze seshora
voní v nozdrách vábí horkou tlamu netvora
Už se blíží zuby už se jazyk vlnce lísá
už se nese maso už je kostí plná mísá

Kdo se tady žíví dětmi
a kdo vzduchá když se setmí?
Žena která těžce rodí?
Draci co se v krvi brodí?

Šedá šedá šedá šedá —
bílá černou hledá hledá
Šedá šedá šedá

Tak sem lezou tělo z těla všechna zvířata
zadávená sežraná a zase znova počatá
tohle zoufalství snad nikdy neskoná...
Bílá záře bílé hvězdy — černá madona

KOSTŘÍČKY

Ve stěnách
zazděná
kuchyní
zajetá
do hrnců
nacpaná
masožravá

Do nocí
zarytá
klikatá
ostnatá
na ohních
sežehlá
popelavá

Zas je mi pozdě
a po zdi saze —
brouci-hemžici
běhají ve mně

Tak je mi blaze
že trošku žiju ještě
a trošku jsem zavátá —
pootevřené dveře
do myčky

Už dlouho si ze sebe tahám
už dlouho si ze sebe tahám
jenom samé kostříčky

INVALIDI

Slunce oknem zářně perlí
sny už do nás nelezou
Ty jsi mojí pevnou berlí
a já tvojí protézou

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Zraňující probuzení
v očích vrtá kosti láme
Sami sebou postižení
pod dekou se podpíráme

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Běhající pinožení
chromí chodí slepí vidí
Sami sebou postižení
všude lidi invalidi
všude lidi invalidi...

NĚCO Z APOKALYPSY

Z krásné ženy tělo z těla leze zespoď:
hlava rohy břicho nohy — samá příroda
Tečou sliny voda sliz a sraženina
černá dolů kape bílá vzhůru vzlíná

Z krásné ženy bílá záře leze seshora
voní v nozdrách vábí horkou tlamu netvora
Už se blíží zuby už se jazyk vlnce lísá
už se nese maso už je kostí plná mísá

Kdo se tady žíví dětmi
a kdo vzduchá když se setmí?
Žena která těžce rodí?
Draci co se v krvi brodí?

Šedá šedá šedá šedá —
bílá černou hledá hledá
Šedá šedá šedá

Tak sem lezou tělo z těla všechna zvířata
zadávená sežraná a zase znovu počatá
tohle zoufalství snad nikdy neskoná...
Bílá záře bílé hvězdy — černá madona

KOSTŘÍČKY

Ve stěnách
zazděná
kuchyní
zajetá
do hrnců
nacpaná
masožravá

Do nocí
zarytá
klikatá
ostnatá
na ohních
sežehlá
popelavá

Zas je mi pozdě
a po zdi saze —
brouci-hemžíci
běhají ve mně

Tak je mi blaze
že trošku žiju ještě
a trošku jsem zavátá —
pootevřené dveře
do myčky

Už dlouho si ze sebe tahám
už dlouho si ze sebe tahám
jenom samé kostříčky

INVALIDI

Slunce oknem zářně perlí
sny už do nás nelezou
Ty jsi mojí pevnou berlí
a já tvojí protézou

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Zraňující probuzení
v očích vrtá kosti láme
Sami sebou postižení
pod dekou se podpíráme

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Běhající pinožení
chromí chodí slepí vidí
Sami sebou postižení
všude lidi invalidi
všude lidi invalidi...

NĚCO Z APOKALYPSY

Z krásné ženy tělo z těla leze zespoď:
hlava rohy břicho nohy — samá příroda
Tečou sliny voda sliz a sraženina
černá dolů kape bílá vzhůru vzlíná

Z krásné ženy bílá záře leze seshora
voní v nozdrách vábí horkou tlamu netvora
Už se blíží zuby už se jazyk vlnce lísá
už se nese maso už je kostí plná mísá

Kdo se tady žíví dětmi
a kdo vzduchá když se setmí?
Žena která těžce rodí?
Draci co se v krvi brodí?

Šedá šedá šedá šedá —
bílá černou hledá hledá
Šedá šedá šedá

Tak sem lezou tělo z těla všechna zvířata
zadávená sežraná a zase znovu počatá
tohle zoufalství snad nikdy neskoná...
Bílá záře bílé hvězdy — černá madona

KOSTŘÍČKY

Ve stěnách
zazděná
kuchyní
zajetá
do hrnců
nacpaná
masožravá

Do nocí
zarytá
klikatá
ostnatá
na ohních
sežehlá
popelavá

Zas je mi pozdě
a po zdi saze —
brouci-hemžici
běhají ve mně

Tak je mi blaze
že trošku žiju ještě
a trošku jsem zavátá —
pootevřené dveře
do myčky

Už dlouho si ze sebe tahám
už dlouho si ze sebe tahám
jenom samé kostříčky

INVALIDI

Slunce oknem zářně perlí
sny už do nás nelezou
Ty jsi mojí pevnou berlí
a já tvojí protézou

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Zraňující probuzení
v očích vrtá kosti láme
Sami sebou postižení
pod dekou se podpíráme

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Běhající pinožení
chromí chodí slepí vidí
Sami sebou postižení
všude lidi invalidi
všude lidi invalidi...

NĚCO Z APOKALYPSY

Z krásné ženy tělo z těla leze zespoď:
hlava rohy břicho nohy — samá příroda
Tečou sliny voda sliz a sraženina
černá dolů kape bílá vzhůru vzlíná

Z krásné ženy bílá záře leze seshora
voní v nozdrách vábí horkou tlamu netvora
Už se blíží zuby už se jazyk vlnce lísá
už se nese maso už je kostí plná mísá

Kdo se tady žíví dětmi
a kdo vzduchá když se setmí?
Žena která těžce rodí?
Draci co se v krvi brodí?

Šedá šedá šedá šedá —
bílá černou hledá hledá
Šedá šedá šedá

Tak sem lezou tělo z těla všechna zvířata
zadávená sežraná a zase znova počatá
tohle zoufalství snad nikdy neskoná...
Bílá záře bílé hvězdy — černá madona

KOLEM OSY

To jsem se krásně vyspala
u černýho rybníka
nade mnou skála zvětralá
pode mnou země utíká

na zádech cítím její nožku
země se otočí dokola
a změním se ti na černošku
eben už ve mně plápolá

ze tmy tě ryba zavolá
žábá tě ostříhá dohola
z ros vytečou moje vosy
vypískne úžovka-pištala

Tak točím se kolem tvój osy
Tak točím se kolem tvój osy

NIC NEŘEŽE NIC NEBOLÍ

Nic neřeže nic nebolí
jen nebe je z modřin

SLIMÁK

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
běhej hej hej hej hej
běhej hej hej hej hej

slimáku
slimáku

Volej lej lej lej lej
volej lej lej lej lej
zaklej lej lej lej lej
spílej lej lej lej lej

do mraků
slimáku

Lehej hej hej hej hej
lehej hej hej hej hej
padej dej dej dej dej
padej dej dej dej dej

do prachu
slimáku

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
přidej dej dej dej dej
přidej dej dej dej dej

do kroku chytráku

*

Slimák se tu plazí plazí
senem lesem kolomazí
pachtí se a pachtí pachtí —
pasti pasti nad propastí

Snaží se a snaží snaží
jako vládce kyne paží
hmoždí se a plahočí se
už se vidí v dějepise

Stává se co dávno bylo
Co se zdálo přetrvalo
Co se stalo zase bude
Co se ztratí neubude

Leze slimák leze slimák
stále stejně nikdy jinak
zvedá ruku zvedá ruku
ty bubliny z bublifuku

Plazí se tu celé věky
starověký novověký
usilovně namáhá se
co spaseno zase spase

*

Stopa stoupá klesá lesklá jako stuha
trhá sebou lehce trpce křehce ztuhá
vlhká stuha ovinutá kolem větru

vzhůru dolů vlaje na sta kilometrů
nekonečně dokolečka do úmoru
černé slunce zjevuje se na obzoru

Kdo se tyčil kvičí a po čtyřech chodí
Kdo pomáhal radši rychle všemu škodí
Ten kdo umřel hned se ke vši smůle zrodí

Nového nic v světě není — sliz a tlení
pachtění a práchnivění
Vysušený slimák leží nahý na kameni

KOLEM OSY

To jsem se krásně vyspala
u černýho rybníka
nade mnou skála zvětralá
pode mnou země utíká

na zádech cítím její nožku
země se otočí dokola
a změním se ti na černošku
eben už ve mně plápolá

ze tmy tě ryba zavolá
žábá tě ostříhá dohola
z ros vytečou moje vosy
vypískne úžovka-pištala

Tak točím se kolem tvój osy
Tak točím se kolem tvój osy

NIC NEŘEŽE NIC NEBOLÍ

Nic neřeže nic nebolí
jen nebe je z modřin

SLIMÁK

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
běhej hej hej hej hej
běhej hej hej hej hej

slimáku
slimáku

Volej lej lej lej lej
volej lej lej lej lej
zaklej lej lej lej lej
spílej lej lej lej lej

do mraků
slimáku

Lehej hej hej hej hej
lehej hej hej hej hej
padej dej dej dej dej
padej dej dej dej dej

do prachu
slimáku

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
přidej dej dej dej dej
přidej dej dej dej dej

do kroku chytráku

*

Slimák se tu plazí plazí
senem lesem kolomazí
pachtí se a pachtí pachtí —
pasti pasti nad propastí

Snaží se a snaží snaží
jako vládce kyne paží
hmoždí se a plahočí se
už se vidí v dějepise

Stává se co dávno bylo
Co se zdálo přetrvalo
Co se stalo zase bude
Co se ztratí neubude

Leze slimák leze slimák
stále stejně nikdy jinak
zvedá ruku zvedá ruku
ty bubliny z bublifuku

Plazí se tu celé věky
starověký novověký
usilovně namáhá se
co spaseno zase spase

*

Stopa stoupá klesá lesklá jako stuha
trhá sebou lehce trpce křehce ztuhá
vlhká stuha ovinutá kolem větru

vzhůru dolů vlaje na sta kilometrů
nekonečně dokolečka do úmoru
černé slunce zjevuje se na obzoru

Kdo se tyčil kvičí a po čtyřech chodí
Kdo pomáhal radši rychle všemu škodí
Ten kdo umřel hned se ke vši smůle zrodí

Nového nic v světě není — sliz a tlení
pachtění a práchnivění
Vysušený slimák leží nahý na kameni

KOLEM OSY

To jsem se krásně vyspala
u černýho rybníka
nade mnou skála zvětralá
pode mnou země utíká

na zádech cítím její nožku
země se otočí dokola
a změním se ti na černošku
eben už ve mně plápolá

ze tmy tě ryba zavolá
žábá tě ostříhá dohola
z ros vytečou moje vosy
vypískne úžovka-pištala

Tak točím se kolem tvój osy
Tak točím se kolem tvój osy

NIC NEŘEŽE NIC NEBOLÍ

Nic neřeže nic nebolí
jen nebe je z modřin

SLIMÁK

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
běhej hej hej hej hej
běhej hej hej hej hej

slimáku
slimáku

Volej lej lej lej lej
volej lej lej lej lej
zaklej lej lej lej lej
spílej lej lej lej lej

do mraků
slimáku

Lehej hej hej hej hej
lehej hej hej hej hej
padej dej dej dej dej
padej dej dej dej dej

do prachu
slimáku

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
přidej dej dej dej dej
přidej dej dej dej dej

do kroku chytráku

*

Slimák se tu plazí plazí
senem lesem kolomazí
pachtí se a pachtí pachtí —
pasti pasti nad propastí

Snaží se a snaží snaží
jako vládce kyne paží
hmoždí se a plahočí se
už se vidí v dějepise

Stává se co dávno bylo
Co se zdálo přetrvalo
Co se stalo zase bude
Co se ztratí neubude

Leze slimák leze slimák
stále stejně nikdy jinak
zvedá ruku zvedá ruku
ty bubliny z bublifuku

Plazí se tu celé věky
starověký novověký
usilovně namáhá se
co spaseno zase spase

*

Stopa stoupá klesá lesklá jako stuha
trhá sebou lehce trpce křehce ztuhá
vlhká stuha ovinutá kolem větru

vzhůru dolů vlaje na sta kilometrů
nekonečně dokolečka do úmoru
černé slunce zjevuje se na obzoru

Kdo se tyčil kvičí a po čtyřech chodí
Kdo pomáhal radši rychle všemu škodí
Ten kdo umřel hned se ke vši smůle zrodí

Nového nic v světě není — sliz a tlení
pachtění a práchnivění
Vysušený slimák leží nahý na kameni

KOLEM OSY

To jsem se krásně vyspala
u černýho rybníka
nade mnou skála zvětralá
pode mnou země utíká

na zádech cítím její nožku
země se otočí dokola
a změním se ti na černošku
eben už ve mně plápolá

ze tmy tě ryba zavolá
žábá tě ostříhá dohola
z ros vytečou moje vosy
vypískne úžovka-pištala

Tak točím se kolem tvój osy
Tak točím se kolem tvój osy

NIC NEŘEŽE NIC NEBOLÍ

Nic neřeže nic nebolí
jen nebe je z modřin

SLIMÁK

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
běhej hej hej hej hej
běhej hej hej hej hej

slimáku
slimáku

Volej lej lej lej lej
volej lej lej lej lej
zaklej lej lej lej lej
spílej lej lej lej lej

do mraků
slimáku

Lehej hej hej hej hej
lehej hej hej hej hej
padej dej dej dej dej
padej dej dej dej dej

do prachu
slimáku

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
přidej dej dej dej dej
přidej dej dej dej dej

do kroku chytráku

*

Slimák se tu plazí plazí
senem lesem kolomazí
pachtí se a pachtí pachtí —
pasti pasti nad propastí

Snaží se a snaží snaží
jako vládce kyne paží
hmoždí se a plahočí se
už se vidí v dějepise

Stává se co dávno bylo
Co se zdálo přetrvalo
Co se stalo zase bude
Co se ztratí neubude

Leze slimák leze slimák
stále stejně nikdy jinak
zvedá ruku zvedá ruku
ty bubliny z bublifuku

Plazí se tu celé věky
starověký novověký
usilovně namáhá se
co spaseno zase spase

*

Stopa stoupá klesá lesklá jako stuha
trhá sebou lehce trpce křehce ztuhá
vlhká stuha ovinutá kolem větru

vzhůru dolů vlaje na sta kilometrů
nekonečně dokolečka do úmoru
černé slunce zjevuje se na obzoru

Kdo se tyčil kvičí a po čtyřech chodí
Kdo pomáhal radši rychle všemu škodí
Ten kdo umřel hned se ke vši smůle zrodí

Nového nic v světě není — sliz a tlení
pachtění a práchnivění
Vysušený slimák leží nahý na kameni

KOLEM OSY

To jsem se krásně vyspala
u černýho rybníka
nade mnou skála zvětralá
pode mnou země utíká

na zádech cítím její nožku
země se otočí dokola
a změním se ti na černošku
eben už ve mně plápolá

ze tmy tě ryba zavolá
žábá tě ostříhá dohola
z ros vytečou moje vosy
vypískne úžovka-pištala

Tak točím se kolem tvój osy
Tak točím se kolem tvój osy

NIC NEŘEŽE NIC NEBOLÍ

Nic neřeže nic nebolí
jen nebe je z modřin

SLIMÁK

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
běhej hej hej hej hej
běhej hej hej hej hej

slimáku
slimáku

Volej lej lej lej lej
volej lej lej lej lej
zaklej lej lej lej lej
spílej lej lej lej lej

do mraků
slimáku

Lehej hej hej hej hej
lehej hej hej hej hej
padej dej dej dej dej
padej dej dej dej dej

do prachu
slimáku

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
přidej dej dej dej dej
přidej dej dej dej dej

do kroku chytráku

*

Slimák se tu plazí plazí
senem lesem kolomazí
pachtí se a pachtí pachtí —
pasti pasti nad propastí

Snaží se a snaží snaží
jako vládce kyne paží
hmoždí se a plahočí se
už se vidí v dějepise

Stává se co dávno bylo
Co se zdálo přetrvalo
Co se stalo zase bude
Co se ztratí neubude

Leze slimák leze slimák
stále stejně nikdy jinak
zvedá ruku zvedá ruku
ty bubliny z bublifuku

Plazí se tu celé věky
starověký novověký
usilovně namáhá se
co spaseno zase spase

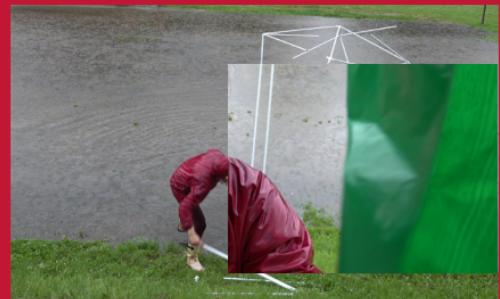
*

Stopa stoupá klesá lesklá jako stuha
trhá sebou lehce trpce křehce ztuhá
vlhká stuha ovinutá kolem větru

vzhůru dolů vlaje na sta kilometrů
nekonečně dokolečka do úmoru
černé slunce zjevuje se na obzoru

Kdo se tyčil kvičí a po čtyřech chodí
Kdo pomáhal radši rychle všemu škodí
Ten kdo umřel hned se ke vši smůle zrodí

Nového nic v světě není — sliz a tlení
pachtění a práchnivění
Vysušený slimák leží nahý na kameni

KOLEM OSY

To jsem se krásně vyspala
u černýho rybníka
nade mnou skála zvětralá
pode mnou země utíká

na zádech cítím její nožku
země se otočí dokola
a změním se ti na černošku
eben už ve mně plápolá

ze tmy tě ryba zavolá
žábá tě ostříhá dohola
z ros vytečou moje vosy
vypískne úžovka-pištala

Tak točím se kolem tvój osy
Tak točím se kolem tvój osy

NIC NEŘEŽE NIC NEBOLÍ

Nic neřeže nic nebolí
jen nebe je z modřin

SLIMÁK

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
běhej hej hej hej hej
běhej hej hej hej hej

slimáku
slimáku

Volej lej lej lej lej
volej lej lej lej lej
zaklej lej lej lej lej
spílej lej lej lej lej

do mraků
slimáku

Lehej hej hej hej hej
lehej hej hej hej hej
padej dej dej dej dej
padej dej dej dej dej

do prachu
slimáku

Dělej lej lej lej lej
dělej lej lej lej lej
přidej dej dej dej dej
přidej dej dej dej dej

do kroku chytráku

*

Slimák se tu plazí plazí
senem lesem kolomazí
pachtí se a pachtí pachtí —
pasti pasti nad propastí

Snaží se a snaží snaží
jako vládce kyne paží
hmoždí se a plahočí se
už se vidí v dějepise

Stává se co dávno bylo
Co se zdálo přetrvalo
Co se stalo zase bude
Co se ztratí neubude

Leze slimák leze slimák
stále stejně nikdy jinak
zvedá ruku zvedá ruku
ty bubliny z bublifuku

Plazí se tu celé věky
starověký novověký
usilovně namáhá se
co spaseno zase spase

*

Stopa stoupá klesá lesklá jako stuha
trhá sebou lehce trpce křehce ztuhá
vlhká stuha ovinutá kolem větru

vzhůru dolů vlaje na sta kilometrů
nekonečně dokolečka do úmoru
černé slunce zjevuje se na obzoru

Kdo se tyčil kvičí a po čtyřech chodí
Kdo pomáhal radši rychle všemu škodí
Ten kdo umřel hned se ke vši smůle zrodí

Nového nic v světě není — sliz a tlení
pachtění a práchnivění
Vysušený slimák leží nahý na kameni

